

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 3

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Європейський вимір реформування публічного
управління в Україні”
м. Київ, МАУП, 24 листопада 2016 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2016

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 10 від 28 09.16)*

Редакційна колегія:

М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, доц.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.;
В. І. Цибух, канд. філос. наук, доц.

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 3: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Європейський вимір ре-
формування публічного управління в Україні”, 24 листопада 2016 р. / ред-
кол.: М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2016. — 208 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Чорна Марія Федорівна, Курчина Тамара Олександрівна, Моргун Наталія Сергіївна, Твердохліб Анатолій Іванович	
Правова культура українського суспільства в умовах реформування публічного управління.....	156

МОЛОДІ ВЧЕНІ

Абуржейла Самер Абд Ельмонеїм Резек	
Україна в європейських інтеграційних процесах: політичні аспекти реформування публічного управління	160
Азіма Фаді Хусамович	
Державна підтримка творчої молоді: європейські тенденції.....	163
Зур'ян Олег Володимирович, Феїм Брава	
Напрями розвитку фінансового ризик-менеджменту на підприємствах	167
Климков Іван Ілліч	
Медіакратичні способи управління суспільством.....	174
Кметик Світлана Валеріївна	
Освітні системи та освітня політика крізь призму державно-управлінських процесів в сучасному світі.....	176
Ладнюк Максим Олександрович	
Модернізація державного управління в умовах комунікативного розвитку інформаційного суспільства.....	181
Левцов Сергій Вікторович	
Застосування принципів належного врядування органами місцевого самоврядування в управлінні рекреаційною сферою	184
Турій Андрій Іванович	
Правові засади функціонування ООН як міжнародної організації по впорядкуванню державно-суспільних відносин.....	186

МАГІСТРАНТИ ТА СТУДЕНТИ

Зубрицький Дмитро Олександрович, Герун Ростислав Юрійович	
Основні засади публічного управління вищим навчальним закладом	190
Кіц Лідія Дмитрівна	
Наукові підходи до формування стратегії інтернет-маркетингу	193
Легка Ірина Ігорівна	
Психологічні складові особистості державного управління (державного службовця)	197
Панфілова Вікторія Владиславівна	
Проблеми реформ публічного менеджменту в сучасному світі	200
Роніс Анна Володимирівна	
Оцінка мотиваційного потенціалу персоналу в ресторанному підприємстві	202
Соболь Аліса Володимирівна	
Технології забезпечення публічної влади	205

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА ТВОРЧОЇ МОЛОДІ: ЄВРОПЕЙСЬКІ ТЕНДЕНЦІЇ

На сучасному етапі найбільш гострими соціальними проблемами молоді в усьому світі є: соціальна і економічна незахищеність. Покоління молодих людей стикається з проблемами, пов'язаними з відсутністю умов, що сприяють їх затребуваності, а також із здійсненням права на працю, освіту, творчий, в тому числі й культурний розвиток. Не дивлячись на стрімкий розвиток людства в цілому, молоде покоління відчуває певну соціальну неадаптованість, що тягне за собою труднощі в реалізації права на участь в освітній, трудовій і культурній діяльності та як, наслідок, відсутність суспільної затребуваності своєї самодіяльної активності.

Таким чином, сучасна дійсність поставила молоде покоління перед великою кількістю проблем. Вони обумовлені як макротенденцій (загальноцивілізаційними змінами, характером політичного і економічного розвитку країн та ін.), так і прорахунками державної молодіжної політики [1, 15].

Сьогодні молодь, особливо творчо налаштована її частина, потребують суспільно-державної допомоги, що могло б сприяти культурній діяльності молодих людей. Так як, саме через молодіжну культуру в значній мірі здійснюється виховання юнацтва, яке через одне, два десятиліття стане зрілим поколінням, яке визначатиме тенденції розвитку всього суспільства.

Молодіжна політика в Європі є найбільш системною, теоретично обґрунтованою та перевіреною практикою в сучасному світі. Досвід участі в молодіжній політиці громадських структур, самої молоді є також найбільш успішним.

Проблеми молоді відносяться до числа європейських політичних пріоритетів. Побудова нової економічної моделі, в основі якої лежить розвиток творчості, інновацій та освіти, а також широке використання цифрових технологій, як і саме майбутнє Європи, безпосередньо залежать від молоді, що було визнано у доповіді “Оновлена соціальна програма” Європейського союзу (ЄС), спрямованим на створення нових можливостей для його громадян (2009) [2].

В рамках соціальної політики ЄС починаючи з 1988 року здійснюються спеціальні програми, спрямовані на підтримку молодих людей, надання їм широких можливостей.

Одним із принципів побудови європейської молодіжної політики є її опора на дані різного роду досліджень, які інтенсивно проводилися починаючи з другої половини 1990-х рр. Так, Рада Європи ініціювала кілька спеціальних міжнародних досліджень, присвячених заходам підтримки молодіжної культури і формам залучення молоді до культурного і художньо-творчого життя [3, 7].

Проведене за дорученням Єврокомісії дослідження доступу молоді до культури в 27 країнах-членах ЄС (2009) показало, що найчастіше доступ до культурних благ розглядається лише як форма організації молодіжного “дозвілля”, а власне “культурна політика” орієнтована в більшій мірі на залученні молоді до “класичних” форм

мистецтва та культурної “спадщини”, а не на розвиток сучасної молодіжної культури і нових форм творчої активності, заснованих на використанні медіа.

Дослідження також підтвердило, що основною перешкодою для доступу молоді до культури є брак грошей, часу, транспортні проблеми, соціальні фактори, рівень освіти, упереджене ставлення як до самої молоді, так й до молодіжної субкультури. Крім того, культурні пропозиції, що надаються державою, сучасним соціумом не завжди відповідають молодіжним запитам [4, 104].

Щоб оцінити роль культури і креативності в житті молодих людей, були запропоновані абсолютно нові індикатори для різних вікових груп (15–19, 20–24, 25–30 років), визначені за результатами раніше проведених обстежень (включаючи телефонне інтерв'ювання). Зокрема, це частка молодих людей, протягом останніх 12 місяців (1) займалися художньою самодіяльністю (гра на музичних інструментах, спів, віршування, фотографування та ін.); (2) брали участь в культурному житті (відвідування музеїв, галерей, кінотеатрів, концертів, театрів та ін.); (3) брали участь в роботі спортивних клубів, молодіжних культурних організацій, асоціацій ін. Нарешті, в якості важливого показника готовності молоді до міжкультурного діалогу та комунікації було запропоновано визначити відсоток молодих людей, які на третій (вищій) ступені загальної середньої освіти вивчають дві або більше іноземних мов.

Спеціальне дослідження, проведене у Франції на початку 2000-х, показало, що молодь розвиває нові форми культурного споживання і доступу до культурних благ ще й тому, що, наприклад, є більш “просунутої” в нових технологіях або має інше, в порівнянні з більш старшими поколіннями, сприйняття/уявлення про час. Так, наприклад, з точки зору необхідного часу, читання молодим людям видається занадто витратним [4, р. 103].

Взагалі ж, на думку багатьох експертів молодіжної політики, Франція є яскравим прикладом здійснення державної підтримки саме творчої молоді серед країн Євро-союзу [5]. У цій країні на загальнодержавному рівні розробляє і реалізує державну політику з питань молоді Міністерство охорони здоров'я, молоді, спорту та волонтерства. Міністерство також відповідає за міжвідомчу координацію проектів, здійснюваних в цих областях.

Однією з найважливіших загальнодержавних програм Франції з підтримки творчої молоді є програма “Envie d'agir” (Бажання діяти). Це перша національна програма з надання проектною підтримки молодим людям у віці від 11 до 30 років. Програма “Envie d'agir” стимулює, надає підтримку і сприяє прояву ініціативи, підприємництва, творчості, сміливості і таланту молодих людей в різних областях: молодіжна робота і розвиток на місцевому рівні, культурна та наукова творчість, місцеве співтовариство або міжнародна солідарність, питання громадянства, створення нового бізнесу. Завдяки своїм охопленням і акценту на якісні результати програма Envie d'agir є абсолютно унікальною ініціативою як у самій Франції, так і в Європі, поєднуючи аспект глобального впливу (будь-якої влади, будь-якого проекту) на завершення освіти (доступ до самостійності і відповідальності за молодь і активну громадянськість), педагогіку і методологію проекту (узгодження бази, партнерський підхід і адаптовані засоби) [5].

У найбільш загальному плані перспективні напрямки політики ЄС відображені в стратегії “Європа 2020”, яка була прийнята в 2010 році [7]. Європейська Комісія визначила наступні основні рушійні сили економічного зростання: знання, екологічно чиста економіка і високий рівень зайнятості. Для досягнення поставлених цілей висунуті сім магістральних ініціатив, і всі вони в тій чи іншій мірі пов'язані з молодіжною політикою.

Рамкова програма співпраці країн-членів ЄС в сфері молодіжної політики на 2010–2018 рр. в числі інших включає такі аспекти, як освіта та професійна підготовка, культура і креативність [8].

Програма ЄС та Східного партнерства “Культура і креативність” є однією з важливіших програм в межах здійснення стратегії “Європа 2020”. Програма “Культура і креативність” покликана забезпечити підтримку культурних та креативних секторів і збільшити їхній внесок у сталий гуманітарний та соціально-економічний розвиток в Азербайджані, Білорусі, Вірменії, Грузії, Молдові та Україні [9].

Заходи, заплановані програмою: майстер-класи, тренінги, онлайн-курси, навчальні тури, партнерські ярмарки, розвиток лідерства у сфері культури, робочі групи, залучення місцевих та міжнародних експертів, практичні посібники, галузеві нагороди, налагодження контактів та обмін досвідом за допомогою веб-сайту, сторінки у Фейсбук, розсилки новин та ін.

У межах Програми розглядаються такі теми: управління проектним циклом, культурне лідерство, дослідження в галузі культури, статистичні дослідження, адвокатування, фандрайзинг, розширення аудиторії, культурна журналістика та розвиток потенціалу у сфері комунікації.

Незважаючи на те, що Програма має регіональний характер, вона значною мірою сфокусована на кожній окремій країні. У кожній країні працює професійний координатор, котрий є частиною нашої основної команди.

Програма розрахована на три роки — з 2015 по 2018. Бюджет становить 4,2 мільйони євро. За результатами проведення тендеру Європейським Союзом для реалізації Програми було обрано консорціум під керівництвом Британської Ради у партнерстві з Фондом Сорос-Молдова, Національним центром культури в Польщі і Гете-Інститутом [9].

Внесок культури в реалізацію стратегії 2020 пов'язаний, перш за все, з високим економічним потенціалом культурних і творчих індустрій, їх роллю в просуванні інновацій, а також — із завданнями просування культурної національної спадщини в нові, віртуальні сфери. З одного боку, молоде покоління може зайняти ключові позиції в даних сферах діяльності, бо воно є одним з головних адресатів широкого онлайнового уявлення європейського культурного та творчого доробку.

Формування “творчого покоління” має спиратися на розвиток творчості та інноваційної компетенції дітей та молодих людей, надання широких можливостей для самовираження, на забезпечення доступу до культури [10].

З іншого боку, культура має яскраво виражений “міжгалузевий” (в управлінському сенсі) характер — тому вона впливає на розвиток всіх секторів сучасної економіки і на вирішення всіх проблем сучасного суспільства, включаючи молодіжні. У зв'язку з цим Рада Європейського союзу запропонувала розглянути можливості більш повного врахування вкладу культури в реалізацію стратегії 2020 (вдосконалення статистики в даній сфері, підготовка фактографічної інформації та ін.) І, відповідно, більш адекватного їй фінансування [11].

Світ змінюється швидко, і сьогодні потрібен новий формат мислення. Творчі люди мають унікальну здатність мислити нешаблонно та відкрито. Потрібні також нові підходи до виявлення та навчання молодих творчих людей. У світі існує багато креативних людей, які хочуть зробити більше, але просто не мають для цього необхідних знань, або вони не готові до цього морально, або не готові інші люди поруч з ними. Тому необхідно створювати можливості, програми державної підтримки для розвитку творчої молоді.

1. Леви́кова С. И. Молодёжная культура / С. И. Леви́кова. — М.: Вузовская книга, 2002. — 357 с.
2. Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European economic and Social committee and the Committee of the Regions renewed social agenda: Opportunities, access and solidarity in 21st century Europe [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0412:FIN:EN:PDF>
3. Robinson K. Culture, Creativity and the Young: Developing Public Policy / Council of Europe. Cultural Policies Research and Development Unit. — Strasbourg, 1999. — 83 p.
4. Laaksonen A. Making Culture Accessible: Access, Participation and Cultural Provision in the Context of Cultural Rights in Europe / Council of Europe. — Strasbourg, 2010.
5. Федорова Т. С. Молодежная политика в странах Евросоюза: образование и культура // Культура в современном мире. — 2013. — № 4. — [Электронный ресурс]. — Режим доступа: URL: <http://infoculture.rsl.ru>
6. Bilan de l'opération "Envie d'agir" 2014–2015 // [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.ltma.lu/index.php/envie-d-agir/233-bilan-de-l-operation-envie-d-agir-2014-2015>
7. EUROPE 2020. A European Strategy for Smart, Sustainable and Inclusive Growth [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://ec.europa.eu/eu2020/pdf/COMPLET%20EN%20BARROSO%20%20%20007%20-%20Europe%202020%20-%20EN%20version.pdf>
8. Council Resolution of 27 November 2009 on a Renewed Framework for European Cooperation in the Youth Field (2010–2018) [Электронный ресурс]. — Режим доступа: http://ec.europa.eu/youth/pdf/doc1648_en.pdf
9. Програма ЄС та Східного партнерства "Культура і креативність" [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://www.culturepartnership.eu/ua/article/ragnar-platforma>
10. Council Conclusions on Cultural and Creative Competences and Their Role in Building Intellectual Capital of Europe [Электронный ресурс] / Council of the European Union, 3128th Education, Youth, Culture and Sport Council meeting, Brussels, 28 and 29 November 2011. — Brussels, 2011. — Режим доступа: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/126401.pdf
11. Council Conclusions on the Contribution of Culture in the Implementation of the Europe 2020 Strategy / Council of the European Union, 3066th Education, Youth, Culture and Sport Council meeting, Brussels, 14 Feb. 2011 [Электронный ресурс]. — Режим доступа: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/122102.pdf